

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 6

din 19.01.2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. x din 14.12.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava prin adresa nr. x din 13.12.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. x din 14.12.2011, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din localitatea X, x, județul Suceava.

S.C. X S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/09.11.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. x din 09.11.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 09.11.2011, înregistrat sub nr. x din 09.11.2011, **privind suma de x lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL X contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/09.11.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. x din 09.11.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 09.11.2011, înregistrat sub nr. x din 09.11.2011, privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Contestatoarea susține că a achiziționat autoturismul marca Hyundai IX cu scopul închirierii acestuia la terți, autoturismul fiind închiriat imediat după achiziționare, pe o perioadă de 5 ani, cu începere de la 15.01.2011, către SC X SRL X, conform contractului de închiriere nr. x.

Petenta susține că operațiunea de închiriere este o operațiune care dă drept de deducere conform prevederilor art. 145¹ alin. 1 lit. c din Codul fiscal.

Contestatoarea susține că, în perioada verificată a înregistrat venituri din închirierea autovehiculului, acesta fiind utilizat exclusiv pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Petenta susține că vehiculul achiziționat este absolut necesar pentru realizarea operațiunilor de închiriere autovehicule, încadrându-se în prevederile pct. 45¹ alin. 2 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Societatea consideră ca neîntemeiată constatarea organului de control privind soluționarea decontului de TVA cu opțiune de rambursare prin care a fost respinsă la rambursare suma de x lei, pe motiv că organele de control nu au analizat și nu au luat în considerare faptul că autovehiculul achiziționat este utilizat de societate pentru operațiuni pentru care Codul fiscal prevede drept de deducere a TVA.

Petenta precizează că depune în susținerea cauzei contractul de închiriere nr. x din care rezultă că societatea utilizează bunul achiziționat exclusiv pentru operațiuni prevăzute la art. 145¹ alin. 1 lit. c din Codul fiscal, pentru care are drept de deducere a TVA.

Societatea își întemeiază contestația pe prevederile art. 145¹ alin. 1 lit. c, pct. 45¹ alin. 2 din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 1857/2007 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, art. 213 alin. 4 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Decizia de impunere nr. X/09.11.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr. x/09.11.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 09.11.2011 și înregistrat sub nr. x/09.11.2011, s-a stabilit în sarcina societății suma de x lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Din verificările efectuate privind modul de determinare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.01.2011 – 31.01.2011, organele de control au constatat că societatea a dedus TVA în sumă de x lei, provenind din achiziția unui autoturism marca Hyundai IX, conform facturii seria X emisă de SC X SRL X, în valoare totală de x lei din care TVA în sumă de x lei.

Organele de control au considerat că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă autoturismului achiziționat întrucât

autoturismul nu este destinat exclusiv pentru transportul rutier de persoane, nu are o greutate maximă autorizată care să depășească 3.500 kg și mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, motiv pentru care au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de x lei.

Taxa pe valoarea adăugată suplimentară a fost stabilită în baza prevederilor art. 145¹ alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de x lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă societatea avea dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă unui autoturism nou achiziționat, în condițiile în care nu face dovada că autoturismul a fost utilizat strict pentru activitatea de închiriere.

În fapt, societatea a dedus TVA în sumă de x lei provenind din achiziția unui autoturism marca Hyundai IX, conform facturii seria X emisă de SC X SRL X, în valoare totală de x lei, din care TVA în sumă de x lei.

Organele de control au considerat că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă autoturismului achiziționat întrucât autoturismul nu este destinat exclusiv pentru transportul rutier de persoane, nu are o greutate maximă autorizată care să depășească 3.500 kg și mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, motiv pentru care au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de x lei.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **Art. 145¹** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 145¹

„Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) *vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;*

b) *vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;*

c) *vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;*

d) *vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.*

(2) *Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.”*

- **Pct. 45¹** din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de vehicule rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în anumite categorii, dintre care, vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane.

Conform acestui text de lege, vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

Circulara nr. 34106/15.05.2009 emisă de Ministerul Finanțelor Publice cu privire la O.U.G nr. 34/2009, prevede că **„utilizarea exclusivă a vehiculului pe activitățile exceptate de lege va rezulta din: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada faptului că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs din care să rezulte că numai personalul calificat în aceste scopuri utilizează vehiculele în cauză, precum și orice alte dovezi suplimentare care pot fi furnizate”** și că **„nu permite deducerea TVA decât în cazul în care se poate dovedi utilizarea exclusivă pe categoriile exceptate, rezultă că acele vehicule care sunt parțial utilizate pentru activitățile exceptate și parțial pentru activități care nu se regăsesc în excepțiile stipulate de lege, nu vor beneficia de deducerea TVA potrivit art. 145¹ din Codul fiscal”**.

Conform acestor prevederi legale, pentru a putea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă autovehiculelor, acestea trebuie să fie utilizate exclusiv pentru activitățile prevăzute la excepții, fapt ce rezultă din domeniul de activitate al persoanei impozabile, dovada că societatea are personal calificat pentru activitățile prevăzute la excepții, foi de parcurs din care să rezulte că numai personalul calificat utilizează autovehiculul în cauză.

Potrivit prevederilor legale, în cazul în care nu se poate dovedi utilizarea exclusivă a autovehiculului pe categoriile exceptate de lege, se consideră că acesta este utilizat parțial pentru activitățile exceptate și parțial pentru alte activități, caz în care nu se permite deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă autovehiculului respectiv.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că SC X SRL a achiziționat un autoturism marca Hyundai IX35 în valoare de x lei, pentru care a dedus TVA în sumă de x lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a achiziționat autoturismul în data de 11.01.2011, conform facturii seria X și a închiriat autoturismul către S.C. X S.R.L. X în data de 12.01.2011.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, inspecția fiscală privind soluționarea decontului de TVA aferent lunii ianuarie 2011 a început la data de 04.04.2011 și s-a finalizat la data de 09.11.2011, inspecția fiscală fiind suspendată prin Referatul nr. x, perioadă în care societatea și-a completat obiectul de activitate cu cod CAEN 7711 – închirieri autoturisme. Din cele prezentate rezultă că, la data achiziționării și închirierii autoturismului, societatea nu avea în obiectul de activitate închirierea de autoturisme. Mai mult, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că la data închirierii autoturismului, respectiv 12.01.2011, autoturismul nu era înmatriculat, înmatricularea acestuia fiind efectuată la data de 21.01.2011.

Din cele prezentate mai sus rezultă că S.C. X S.R.L. nu face dovada că autoturismul achiziționat contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată, nu justifică necesitatea reală a unei astfel de operațiuni și nu

dovedește realitatea operațiunii, respectiv că serviciile cu plată au fost efectiv prestate.

Din cele prezentate în prezenta decizie și a având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că în mod legal organele de control au respins la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, motiv pentru care urmează a **se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată de S.C. X S.R.L. X împotriva Deciziei de impunere nr. x din 09.11.2011, **privind suma de x lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în baza prevederilor art. 216 din Codul de procedură fiscală republicată, se:

D E C I D E :

Respingerea contestației formulată de S.C. X S.R.L. X **pentru x lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.